

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Don Bosco Onroerend Goed BV

Vastustaja: Staatssecretaris van Financiën

Eelotsuse küsimused

1. Kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti g koosmõjus artikli 4 lõike 3 punktiga a tuleb tõlgendada nii, et käibemaksuga tuleb maksustada ehitise, mis on uue ehitise ehitamiseks osaliselt lammutatud, võõrandamine?
2. Kas sellele küsimusele vastamiseks on oluline, kas lammutamise tellis enda arvel ehitise müüja või ostja, seda aspektist, et võõrandamist maksustatakse käibemaksuga üksnes siis, kui lammutamise tellis enda arvel müüja?
3. Kas esimesele küsimusele vastamiseks on oluline, kas uue ehitise arendas ehitise müüja või ostja, seda aspektist, et võõrandamist maksustatakse käibemaksuga üksnes siis, kui uue ehitise arendas müüja?
4. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas iga võõrandamist tuleb maksustada käibemaksuga pärast lammutustööde tegelikku algust või hilisemal ajahetkel, eelkõige ajahetkel, mil lammutustööd on juba olulisel määral aset leidnud?

6. novembril 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-477/08)

(2009/C 69/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: H. Støvlbæk ja M. Adam)

Kostja: Austria Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Austria Vabariik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (!) täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Austria Vabariik rikkunud selle direktiivist tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 20. oktoobril 2007.

(!) ELT L 255, lk 22.

Fornaci Laterizi Danesi SpA 18. novembril 2008 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 9. septembri 2008. aasta määruse peale kohtuasjas T-224/08: Fornaci Laterizi Danesi SpA versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-498/08 P)

(2009/C 69/31)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Fornaci Laterizi Danesi SpA (esindajad: advokaadid M. Salvi, L. de Nora, M. Mangeniello ja P. Rivetta)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

Fornaci Laterizi Danesi SpA palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 9. septembri 2008. aasta määrus kohtuasjas T-224/08, millest teavitati faksi teel 12. septembril 2008 ja saata vajaduse korral asi tagasi Esimese Astme Kohtule sisulise otsuse tegemiseks;

- teise võimalusena ning seega juhul, kui asja ei saadeta tagasi Esimese Astme Kohtule, rahuldada apellandi poolt esimese astme kohtus esitatud nõuded;
- igal juhul mõista käesoleva kohtumenetluse kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Väärad õiguslikud eeldused, väär põhjendus, asjaomase õigusnormi väär kohaldamine, uurimisviga (EÜ artikli 230 viies lõik, artiklid 249 ja 254; samuti seoses Euroopa inimõiguste ja põhi-vabaduste kaitse konventsiooni artikliga 6).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Naczelny Sąd Administracyjny (Poola Vabariik) 28. novembril 2008 — Telekomunikacja Polska S.A. versus Warsaw versus Urząd Komunikacji Elektronicznej peadirektor

(Kohtuasi C-522/08)

(2009/C 69/32)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny (Poola kõrgeim halduskohus)

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Telekomunikacja Polska S.A.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Urząd Komunikacji Elektronicznej peadirektor

Eelotsuse küsimused

1. Kas ühenduse õigusega on liikmesriikidel lubatud keelata kõigil telekommunikatsiooniteenuseid osutavatel ettevõtjatel seada tingimust, mille kohaselt sõlmitakse teenuste osutamise leping ainult juhul, kui on omandatud ka teine teenus (seotud müük); eelkõige on küsimus selles, kas nimetatud meede ületab seda, mis on vajalik telekommunikatsioonidirektiivides (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta⁽¹⁾), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta⁽²⁾), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta⁽³⁾) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul⁽⁴⁾) sätestatud eesmärkide saavutamiseks?

2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas ühenduse õiguse kohaselt on riigi reguleerival asutusel pädevus kontrollida 16. juuli 2004. aasta Prawo telekomunikacyjne (telekommunikatsiooniseadus; *Dziennik Ustaw* 2004, nr 171, järjekoha nr 1800, muudatustega) artikli 57 lõike 1 punktis 1 sätestatud keelu täitmist?

⁽¹⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 7; ELT eriväljaanne 13/29, lk 323.

⁽²⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337.

⁽³⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349.

⁽⁴⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberster Gerichtshof (Austria) 4. detsembril 2008 — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG versus „Österreich“-Zeitungsverlag GmbH

(Kohtuasi C-540/08)

(2009/C 69/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG

Kostja: „Österreich“-Zeitungsverlag GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse direktiive 84/450/EMÜ, 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv)⁽¹⁾ artikli 3 lõikega 1 ja artikli 5 lõikega 5 või selle direktiivi muude sätetega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt ei ole lubatud välja kuulutada, et antakse tasuta lisahüvesid, ega selliseid hüvesid pakkuda või anda seoses perioodiliste trükistega ning välja kuulutada, et antakse tasuta lisahüvesid seoses muude kaupade või teenustega, välja arvatud ammendavalt loetletud erandid, ilma et oleks vaja igal üksikjuhtumil kontrollida, kas selline kaubandustava on eksitav, agressiivne või muul viisil ebaaus, ning seda ka juhul, kui need õigusnormid teenivad mitte ainult tarbijakaitse huve, vaid ka muid eesmärke, mida direktiivi esemeline kohaldamisala ei hõlma, näiteks meedia mitmekesisuse säilitamine või nõrgemate konkurentide kaitse?